

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 3T/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521010012
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. René Štepánik
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2021:1521010012.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V samosudcom JUDr. René Štepánika na hlavnom pojednávaní dňa 25.11.2021 v Bratislave

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

O. O. , nar. XX.XX.XXXX v W., bytom W., H.

s a u z n á v a v i n n ý m , ž e

Dňa 14.7.2020 v čase asi o 17:30 hod. v Bratislave v Petržalke medzi Budatínskou ul. č. 1 a Šintavskou ul. pri drevenej lavičke pri výmeníkovej stanici nachádzajúcej sa pri detskom ihrisku v parku pristúpil k poškodenej D. X., stojacej pri drevenej lavičke s tým, že jej povedal, aby sa nesnažila utekať, zobral jej bez povolenia z ruky mobilný dotykový telefón zn. Huawei bielej farby, obdĺžnikového tvaru, nezisteného IMEI čísla, dual SIM, s dvoma vloženými SIM kartami a priesvitným zadným krytom, ktorý si na to ihneď strčil do vrečka, po čom keď poškodená požadovala vrátenie telefónu jej odpovedal, že jeho to nezaujíma, čím spôsobil poškodenej D. X., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H. XXX/XX, X. škodu vo výške 42 Eur.

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d/ Tr.zák.

Za to sa
odsudzuje:

Podľa § 212 ods. 1 s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu zaraďuje na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd ukladá obžalovanému protitoxikomanické liečenie, ktoré v zmysle § 74 ods. 1 Tr. zák. vykoná ústavnou formou.

o d ō v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného O. O., svedkov D. X., Y. O., F. F., na návrh procesných strán prečítaním výpovedí svedkov P. W. a I. I. z prípravného konania, znaleckého posudku psychiatra MUDr. Ivana André, prečítaním a oboznámením spisovného materiálu.

Obžalovaný O. O. využil zákonné právo nevypovedať.

Svedkyňa poškodená D. X. vypovedala na hlavnom pojednávaní, že s F. F. a O. O. chodili po herniach. Obžalovaný dal F. 20 €, ktoré ona prehrala, Podobná si vybrala pôžičku 500 €, obžalovaný chcel od nej vrátiť 250 € prečo, svedkyňa nevedela vysvetliť. Podobná nechcela O. dať uvedené peniaze. V deň skutku bola svedkyňa s F. v Petržalke, prišiel k nim O. O., mal v rukách nožík. Nič nepovedal. F. F. utiekla. Nožikom na svedkyňu obžalovaný nemieril, že by jej s nim išiel ublížiť. Obžalovaný povedal svedkyňi, že nemá utekať, svedkyňa mala v ruke mobil, obžalovaný sa spýtal, že či mi môže, zobral svedkyňi mobil a utekal za F.. Svedkyňa za ním kričala, nech jej mobil vráti, on jej odpovedal, že ho to nezaujíma. Svedkyňa tuší, že nožík bol strieborný. V čase skutku bola svedkyňa pod vplyvom návykových látok. Predtým už svedkyňa dala mobil obžalovanému dobrovoľne, v deň skutku mu ho dobrovoľne nedala.

Svedkyňa D. X. nevedela odstrániť rozpory s výpoveďou v prípravnom konaní ohľadom dní, kedy chodili po herniach a skutku, tvrdenie z prípravného konania, že obžalovaný jej telefón z ruky vytrhol s tvrdením z pojednávania, že jej ho z ruky voľne zobral, svedkyňa vysvetľovala tým, že sa v prípravnom konaní zle vyjadrila, brala to tak, že keď jej telefón zoberie z ruky, tak je to vytrhnutie. Nevedela vysvetliť rozpory, či F. videla, ako svedkyňi obžalovaný zobral z ruky telefón, alebo to len počula, ako kričala, aby jej ho vrátil. Svedkyňa nevedela vysvetliť ani to, že v prípravnom konaní tvrdila, že sa jej zdalo, že O. mal v ruke nôž. Z toho dňa má svedkyňa výpadky pamäte.

Svedok Y. O. vypovedal, že videl, ako si obžalovaný zobral od poškodenej telefón ale nepočul ich rozhovor, nevidel žiadne násilie ani, že by obžalovaný držal v ruke nôž.

Svedkyňa F. F. na hlavnom pojednávaní priznávajúc, že je pod vplyvom drog, tvrdila, že keď videla, že obžalovaný O. O. k nim prichádza, odišla, X. prišla za ňou, že jej obžalovaný držal nožík pod krkom a následne jej zobral telefón. Deň predtým svedkyňa požičala obžalovanému 15 €, ktoré jej následne dal a neskôr si ich od nej pýtal naspäť. Keď prichádzal obžalovaný k nej a X. k lavičke, z diaľky kričal jej meno a nadávky. Neskôr svedkyňa vypovedala, že keď prišla X. za ňou, povedala, jej „F. prosím ťa zastav ho, on mi zobral telefón“ V zápätí však tvrdila, že jej X. povedala, že nôž bol čierny. Že držal obžalovaný X. nôž pod krkom, povedala X. F. pred obžalovaným. X. sa nebála komunikovať s O. napriek tomu, že jej mal predtým držať nôž pod krkom.

Z prečítanej výpovede svedkyne z prípravného konania vyplýva, že 20 € dal O. svedkyňi, z ktorých 5 € mohla použiť na hranie v herni, keď k nim O. prichádzal nehovorila nič o kvičaní ani nadávkach, rozpory nevedela vysvetliť. Tvrdenie, že jej v prípravnom konaní nič nehovorila, že by za kotolňou boli všetci traja (O., F., X.) spolu, na rozdiel od pojednávania, svedkyňa nevedela vysvetliť. Na otázku, že v prípravnom konaní svedkyňa nepovedala ani slovo o tom, že by jej X. povedala, že by držal O. nejaký nôž pod krkom X. a na hlavnom pojednávaní po roku aj štvrt' to tvrdila, svedkyňa odpovedala: „lebo som nevedela, či je to na 100%“. Na otázku prečo na pojednávaní hovorila veci navyše oproti prípravnému konaniu, svedkyňa odpovedala, „lebo si to nepamätám“ Svedkyňa priznala, že v minulosti bola liečená na psychiatrii.

Z prečítaných výpovedí svedkov P. W. a I. I. je zrejmé, ako sa predmetný mobilný telefón dostal od obžalovaného O. O. až k I. I., ktorý ho zápisnične vydal.

Zo zápisnice o vrátení veci je zrejmé, že telefón bol vrátený poškodenej.

Hodnota telefónu je preukázaná oboznámeným odborným vyjadrením.

Prokuratúra spolu so spisom predložila nôž čiernej farby, ktorý bol oboznámený.

Zo znaleckého posudku znalca psychiatra MUDr. Ivana Adré vyplýva, že obžalovaný je pre svoju drogovú závislosť nebezpečný pre spoločnosť. Znalec navrhol uložiť O. O. ústavné protitoxikomanické liečenie.

Po vykonanom dokazovaní dospel súd k týmto záverom.

Podaná obžaloba kvalifikovala konanie obžalovaného O. O. ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr.zák s poukazom na § 138 písm. a/ Tr.zák. rozširujúc (oproti rozsudku) skutkovú vetu, že obžalovaný pred vytrhnutím mobilu poškodenej držal v ruke nôž, ktorý smeroval na poškodenú a to, že sa poškodená nebránila, nakoľko sa bála noža v ruke obvineného.

V záverečnej reči prokurátor navrhol uznať vinu obžalovaného v zmysle podanej obžaloby, stručne poukazujúc na výpovede X. a F., obžalovaný nôž nosil, F. nevidela, že by ho použil ale X. jej to s plačom oznámila krátko po udalosti.

Obhajoba navrhla obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, pretože sa nestal skutok. Podľa nej nebolo preukázané násilie ani hrozba bezprostredného násillia zo strany obžalovaného ani výslovne ani konkludentne. Poškodená na otázku, či si myslela, že by jej obžalovaný ublížil, odpovedala, nie. Necítila nebezpečenstvo, bežala za obžalovaným, ak by sa bála, tak beží opačným smerom. V prípravnom konaní tvrdila, že sa jej zdalo, že mal obžalovaný nôž, po roku si tým bola istá. Dôveryhodnosť oboch svedkýň je podľa obhajoby pochybná, sú značné rozpory v ich výpovediach. Podobne hovorí, že nôž mal byť čierny, poškodená, že strieborný. Dva dni po skutku F. o noži nič nehovorila, na hlavnom pojednávaní už áno.

Súd na tieto záverečné reči poukazuje i preto, že procesné strany hodnotiac dôkazy poukazujú tak i na to, aké argumentačné „tromfy“ používajú pre presvedčenie súdu.

Súd rozhodujúc o nevine či vine (a na to naväzujúcich výrokoch) obžalovaného konštatuje, že na hodnotenie dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní sú tri rozdielne náhľady.

Prokurátorský, ktorý bez rozboru dôkazov ortodoxne drží obžalobu, obhajobný, ktorý používa logické argumenty vo vzťahu ku skutku obžaloby so záverom o rozporupnosti výpovedí svedkýň X. a F. v ich výpovediach v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní i svedkýň navzájom a pohľad súdu, ktorý vyhodnocuje dôkazy inak a to z týchto dôvodov:

Obžalovaný O. O. využil právo nevypovedať, čo je indiferentný postoj k akýmkoľvek dôkazom, určite však nie je prejav priznania k spáchaniu skutku kladeného mu obžalobou za vinu s príslušnou právnou kvalifikáciou, čo potvrdil aj vyjadrením, že nechce uzavrieť s prokurátorom dohodu o vine a treste. Za tejto situácie zostávalo žalobcovi udržať obžalobu dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní. Súd pritom poukazuje na notoricky známu skutočnosť, že pre uznaní viny (všeobecne) obžalovaného sa vyžadujú také dôkazy (s ich vnútorným logickým prepojením), ktoré na úrovni hraničiacej s istotou nevylučujú iný priebeh skutkových udalostí a s tým spojeného zavinenia obžalovaného zodpovedajúce patričnej (zákonnej) právnej kvalifikácii skutku.

Súd dáva za pravdu obhajobe, že z pohľadu preukaznosti, či nepreukaznosti žalovaného skutku obžalovaným, sú nositeľmi dôkazu skutku traja narkomani - obžalovaný O. O. a svedkyne D. X. a F. F. (tá navyiac priznala i vplyv drogy pri jej výsluchu na hlavnom pojednávaní, pričom vplyv drogy u obžalovaného nie je poľahčujúcou okolnosťou prípadného spúšťačieho mechanizmu konania v rozpore s Trestným zákonom (pravda až na výnimku trestnej nezodpovednosti) a u svedkýň tolerovania ich prípadných nezrovnalostných výpovedí.

V prvom rade treba uviesť, že obžalovaný O. O. a F. F. pred skutkom tvorili pár, ktorý spolu nielen žil, ako aj bral drogy a teda svedkyňa vedela aký (čierny) nôž obžalovaný nosieva a na čo ho používa (výpoveď svedkyne F.). Skutku predchádzala situácia, kedy X. a F. mali obavu z obžalovaného kvôli peniazom, čo svedkyňa X. vysvetľovala tým, že peniaze (20 €) dal O. F., ktorá ich v herni prehrala on späť pýtal 250 €, svedkyňa nevie prečo, k čomu F. vypovedala, že O. mal jej peniaze, ktoré jej dal (15 €), ktoré keď X. s F. vyšli z herne pýtal naspäť, avšak v prípravnom konaní tvrdila, že O. chcel naspäť 15 €, ktoré mu dlžila,

pričom rozpory vo výpovediach nevedela svedkyňa odstrániť. Svedkyne sa nezhodli ani v časovej verzii odstupu prehratých peňazí v herni a skutku kladeného obžalovanému za vinu, kedy X. tvrdila, že tam bol časový rozdiel niekoľko dní, F. tvrdila, že deň.

K samotnému skutku X. vypovedala, že prišiel k nim (teda k nej a F.) O., ktorý mal v ruke nôž otočený k svedkyňi čepeľou. V zápätí opäť potvrdila, že pri tom bola aj F.. F. však tvrdila, že keď k nim (F., X.) prichádzal O., zo vzdialenosti 100 metrov kričal jej meno a nadávky. V prípravnom konaní však nič o kričaní ani nadávkach nehovorila. Rozpor nevedela vysvetliť. Nôž nemal. Vtedy F. odišla. X. naproti tomu tvrdila, že O. nič nehovoril, že keď jej zobral telefón a ona utekajúc za ním na neho kričala, aby jej ho vrátil, povedal jej v behu, že jeho to nezaujímá. V zápätí však svedkyňa uviedla, že tento rozhovor medzi ňou a obžalovaným (vrátenie mobilu, nezáujem obžalovaného) prebehol za prítomnosti F. za kotolňou. X. celý čas tvrdila, že obžalovaný mal nôž striebornej farby a v prípravnom konaní uviedla, že sa jej len zdalo, že mal obžalovaný nôž v ruke, to však, prečo sa jej to len zdalo, svedkyňa vysvetliť nevedela. F. však tvrdila, že obžalovaný nosieval čierny nôž, ktorý (čierny) je i súčasťou spisu a bol oboznámený (ukázaný) ale spôsob jeho dodania do spisu zostal súdu neznámy (obžalovaný bol obmedzený na osobnej slobode až 15.7.2020 o 21.25 hod.) - absentuje zápisnica o jeho vydaní - údajne bol odobratý pri bezpečnostnej prehliadke). Samozrejme obžalovaný mohol mať v čase skutku pri sebe strieborný nôž, ale je to v rozpore s logikou, keď pred skutkom nosieval i v čase zadržania mal nôž čierny. Tvrdeniam X. o prítomnosti F. pri skutku odporuje výpoveď F., že celý skutok mala len sprostredkovaný od X..

Podobná v prípravnom konaní vypovedala, že O. bol za kotolňou od nej asi desať metrov a pýtal od nej 15 €, nič však nehovorila o tom, že by tam boli všetci traja (aj so X.) a už vôbec o nejakej komunikácii ohľadom vrátenia telefónu. Na pojednávaní však tvrdila, že O. bol pri nej a boli tam všetci traja pohromade a to asi 5 minút. Vrcholom všetkého je tvrdenie F. z hlavného pojednávania, že X. jej za prítomnosti O. za kotolňou povedala, že jej držal O. nôž pod krkom, avšak v prípravnom konaní 16.07.2020, teda dva dni po skutku nič takého nevypovedala. Vysvetľovala to tým, že nevedela, že je to na 100 %.

Kontext výpovedí svedkýň X., F. vyhodnotil prokurátor ako jednoznačné dôkazy preukazujúce vinu obžalovaného v zmysle obžaloby, teda skutok lúpeže s nožom. Súd konštatuje, že v tomto názore, či presvedčení zostal prokurátor osamotený. Súd naopak vyhodnotil výpovede týchto dvoch svedkýň, nielen za protirečivé navzájom, ale totálne protirečivé aj s ich výpoveďami z prípravného konania, a to do takej miery nevierohodnosti, že neprichádzala do úvahy ich vzájomná konfrontácia, pretože by zjavne vznikli ďalšie verzie ich videnia skutku. Logika hovorí, že pamäť s časom zvyčajne stráca podrobnosti, avšak je netypické bez vonkajšieho (dodatocného) vplyvu aby si svedok rok a štvrt' po skutku pamätal veci, ktoré nevedel dva dni po skutku. Pravda súd hodnotí výpovede z pohľadu logiky, čo pri narkomanoch nemusí platiť. Aj tak však výpovede týchto svedkýň viackrát zmenené nielenže netvorí ucelený kontext, ale sa vnútorne (individuálne) i vzájomne (medziosobne) vylučujú. Na rozdiel od prokurátora sa pod takýchto nositeľov dôkazov údajnej jednoznačnosti viny obžalovaného súd nepodpíše, pretože inak by sa spreneveril všetkým zásadám pre zákonné rozhodovanie.

Doposiaľ uvedené však neznamená automaticky úplné vyvinenie obžalovaného, ako to v zmysle tézy in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech veci - obžalovaného) videla obhajoba.

Z dôkazov je nepochybné, že telefón patriaci poškodenej D. X. sa dostal do rúk obžalovaného O. O. a to mechanizmom za nepreukázania použitia ním noža a už vôbec súvislosti s vydaním mobilu - poškodená nevyhovela žiadnu obavu, prenasledovala obžalovaného hoci poškodená ak by mala na krku čepeľ noža pripojeného k spisu, musela i keď pod vplyvom drog mať tendenciu uniknúť a neprenasledovať páchatel'a s nožom kvôli mobilu za 42 € - hodnota podľa odborného vyjadrenia, keď navyš páchatel'a poznala, ale púhym vzatím mobilu z ruky poškodenej bez jej súhlasu, čo pri potvrdení takého deja svedkom Y. O. - tento ak to videl bez počutia prípadného rozhovoru medzi obžalovaným a poškodenou, pri absencii videnia noža v rukách obžalovaného a pri preukázanej púti mobilu od obžalovaného cez svedka P. W. až po I. I., ktorý ho vydal polícii, znamenalo ucelenú reťaz dôkazov viny obžalovaného O. O., avšak oproti obžalobe pre modifikovaný skutok uvedený vo výrokovvej časti rozsudku a s tým spojenú právnu kvalifikáciu prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d/ Tr.zák.

Pri rozhodovaní o treste súd nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcou okolnosťou sú podľa § 37 písm. m/ Tr.zák., predchádzajúce odsúdenia a tak pri novovzniknutej trestnej

sadzbe trestu odňatia slobody 8 mesiacov až dva roky súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

V zmysle záverov znaleckého psychiatrického posudku, keďže obžalovaný spáchal trestný čin v súvislosti s užívaním návykovej látky, súd mu uložil ústavné protitoxikomanické liečenie, ktoré v kontexte s uloženým trestom má splniť mimo represívneho účelu - trest, účel zamedzenia vplyvu drog na obžalovaného jeho ďalšej trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Okresný súd Bratislava V k sp. zn. 3T/2/2021.